Až to se mnu sekne

Ami E7 Ami
Až obuju si rano černe papirove boty
C G C
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty
Dmi
až vyjde dluhy pruvod smutečnich hostu
Ami
na Slezsku Ostravu od Sikorova mostu
E7 Ami
až to se mnu sekne, to bude pěkne
F Ami E7 Ami
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

Aby všeckym bylo jasne, že mě lidi měli radi
ať je gulaš silny, baby smutne, muzika ať ladi
bo jak sem nesnašel šledryjan ve vyrobě
nebudu ho trpěť, ani co sem v hrobě
to bude pěkne
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

S někerym to seka, že až neviš, co se robi
jestli pomohla by deka nebo teplo mlade roby
kdybych si moh' vybrat, chtěl bych hned a honem
ať to se mnu šlahne tajak se starym Magdonem
to bude pěkne
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

Jedine, co nevim: jestli Startku nebo Spartu
bo bych tam nahoře v nebi nerad trhal partu
na každy pad s sebu beru bandasku s rumem
bo rum nemuže uškodit, když pije se s rozumem
to bude pěkne
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

Já vím, že, Bože, nejsi, ale kdybys třeba byl, tak
hoď mě na cimru, kde leži stary Lojza Miltag
s Lojzu chodili sme do Orlove na zakladni školu
farali sme dolu, tak už doklepem to spolu
až to se mnu sekne
pěkne, to bude pěkne, až to se mnu definitivně sekne.

Až obuju si rano černe papirove boty
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty
kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne
mohlo to byt horši, nebylo to špatne
až to se mnu sekne
F
kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne
Ami E7
mohlo to byt horši, nebylo to špatne
F Ami E7 Ami F Ami E7 Ami
až to se mnu ... na na na ...

Bahama rum

C C/H F/A C B G7
Celou noc pili jsme Bahama rum a pojídali sušené keksy
C C/H F/A C B G7
měla jsi na sobě žluté Harley tričko a bylo ti knap a sexy
Ami G C
pak jsme se milovali a z kazeťáku zpívala Barbra
F C B G7 C
tak to šlo noc co noc, hm hm, od Mikuláše do Vánoc.

Pak došel dopis na národní výbor, tvůj soused je patrně fízl,
řeklas mi chlapče, je mi toho vážně líto, ale bacha abys něco neslízl
a tak jsem odešel pryč a tvoje vlasy voněly hlínou
pak s' tady nebyla, hm hm, od Vánoc do apríla, la la ...

V červnu mi přišla domů pohlednice s razítkem Baden Baden
jó bylas' vždycky velká krasavice, a teď je s tebou amen
v potravinách mi vyprodali Bahama rum
za nos s' mě vodila, hm hm, od apríla do apríla.

Básnířka

G Hmi Emi Cmi
Mladičká básnířka s korálky nad kotníky
G Hmi Emi Cmi
bouchala na dvířka paláce poetiky
G A
s někým se vyspala, někomu nedala
Emi
láska jako hobby
Cmi Hmi G Hmi Emi Cmi
tak o tom napsala sonet na čtyři doby.

Svoje srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti
ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty
plná tragiky, plná mystiky
plná splínu
tak jí to otiskli v jednom magazínu.

Bývala viděna v malém baru u Rozhlasu
od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu
trochu se napila, trochu se opila
na účet redaktora
za týden na to byla hvězdou mikrofóra.

Pod paží nosila rozepsané rukopisy
ráno se budila vedle záchodové mísy
múzou políbena, životem potřísněná
plná zázraků
a pak ji vyhodili z gymplu i z baráku.

Šly řeči okolím, že měla něco se esenbáky
ať bylo cokoliv, přestala věřit na zázraky
cítila u srdce, jak po ní přešla
železná bota
tak o tom napsala sonet ze života.

Pak jednou v pondělí, přišla na koncert na koleje
a hlasem pokorným prosila o text Darmoděje
péro vzala, pak se dala
tichounce do pláče
[: A její slzy kapaly na její mrkváče :]

Dívky v šatech z krepdešínu

Ami **E7**
Dívky chodí v šatech z krepdešínu
Ami **E7**
a já se z těch dívek div nepominu
Dmi **E7** **Ami E7**
oči navrch hlavy, já nechci do Opavy.

Co má být ukryto, ať je, kruci, skryto
kdopak má vydržet tohleto neurčito
tyhlety siluety devatenáctiletý.

C **G** **Ami** **E7**
R: Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej
Dmi **E7** **Ami**
zatracený krepdešín, život už mě netěší.

Představa, co by bylo, kdyby bylo
no vážně, koho by to nezabilo
a tak teď sebou házu a usnout nedokážu.

Jen jsem prošel městem, a jsem groggy
zavolejte, prosím, psychology
trpí moje ego, krucinál himlhergot.

R: Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej
zatracenej psycholog, copak já jsem ňákej cvok?

Na vině je moje fantazie
nedá mi pokoje, furt do mě ryje
kreslí černou tuší, co jenom matně tuším.

A já, abych řek' pravdu, toho tuším hodně
fantazie kreslí věrohodně
troufne si na cokoli, má totiž na to školy.

R: Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej
zatracená fantazie, člověk klidně nepožije.

Slunce koncem léta bývá rozžhavené
a holky v krepdešínu jsou jako pod rentgenem

lepší je doma seděti, máš-li ženu a dvě děti.

Divoké koně

Ami Dmi Ami C Dmi Ami
Já viděl divoké koně, běželi soumrakem
Ami Dmi Ami C Dmi Ami
Já viděl divoké koně, běželi soumrakem
Dmi Ami Dmi Ami Ddim C
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem
Dmi Ami Dmi Ami E^7 Ami
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

[: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor :]
[: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :]

[: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost :]
[: naše touho, ještě neumírej, sil máme dost. :]

[: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera :]
[: milování je divoká píseň večera. :]

[: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku :]
[: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :]

[: Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat :]
[: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :]

Já viděl divoké koně ...

Haleluja

C Dmi C F C Dmi G C
*: Ealeluja, haleluja.

C C/H Ami G C
R: Andělé na kůru, haleluja
v bělostném mundůru, haleluja
hrají na šalmaje, haleluja
že bránou do ráje neprojdu já
nebeská honorace, haleluja
má totiž svoje informace, haleluja
co chtějí, vědí o člověku, haleluja **F C**
mají na to kartotéku a v ní su já haleluja.

C G F G C G F G
Svatý Petr to tam vede na osobním oddělení
nenechá se opít medem a nesnáší podplácení
kouká shora, a co spatří, zapíše hned do šanonu
každému, co právem patří, bez pardonu, bez pardonu
G C G F G C G F
jó, oni všechno vědí, ti, co nahoře sedí
G C G F G C G C
tam v modrém blankytu, andělé v hábitu, haleluja.
R:
Že jsem tužkou kreslil na omítku čárečky a kosočtverce
za copánky tahal Jitku a ukazoval to Věrce
nechtěl chodit do holiče, věřil cizí propagandě
na ebonitové tyče mazal sádlo kvůli srandě
oni to na mě vědí, ti, co nahoře sedí
tam v modrém blankytu, andělé v hábitu, haleluja.
R:
Že jsem v dějepise opisoval a v občance hrál piškvorky
za jízdy vyskakoval, okusoval KOH-I-NOOR-ky
a pak pod lavicí čet' Rychlé šípy, učitelce říkal: účo
kouřil astry, kouřil lípy a popíjel k tomu čůčo
čet' knížky, co jsou na indexu a nedočet' F.L.Věka
v prvním járu propad' sexu, z čehož se už nevysekal
pochválen byl od Rottrový, jak prý láska voní deštěm
ale v páté řadě na Mertovi vykřikoval: Ještě, ještě!
Neustýlal, když se stlalo, čural, kde se čurat nemá
a, aby toho snad nebylo málo, spřáhnul se s folkáčema
křičel, že satanáš, to je táta, táta náš
nečetl noviny, prý jsou tam jen koniny
bydlel v Těšíně a učil se polštině
měl syna Jakuba, to bude jeho záhuba
pil gin fizz, gin fizz, gin fizz, gin fizz
ale taky rum, rum, rum, rum, rum, rum, rum, rum
nevěřil vínu, vínu, vínu, vínu, vínu, vínu, vínu, vínu
tahle píseň, to je další mínus, další mínus, další mínus, další mínus
předvčírem mi přišlo psaní poslané nebeskou počtou, hohoho
jen ať se prý moc neoháním, že už mi to v nebi spočtou, hohoho
víte, co mi můžete a hádejte kam, haleluja.
F G C G C
R: + halelu-, halelu-, haleluja ...

Husita

D **A**
[: Pásával jsem koně u nás ve dvoře, ale už je nepasu :]
Hmi A D G D A Hmi
chudák, ten je dole, a pán nahoře, všeho jenom do času
G D A D
jó, všeho jenom do času.

[: Máma ušila mi režnou kytlici, padla mi jak ulitá :]
táta vytáh' ze stodoly sudlici: teď jseš, chlapče, husita
jó, teď jseš, chlapče, husita.

D A D Hmi Emi A^7 D A^7
R: [: Hejtman volá:"Do zbraně, bijte pány, hr na ně!" :]
Hmi Emi A^7 D Hmi Emi A^7 D
a mně srdce buší, lásce dal jsem duši, jen ať s námi zůstane.

[: U města Tachova stojí křižáci, leskne se jim brnění :]
sudlice je těžká, já se potácím, dvakrát dobře mi není
jó, dvakrát dobře mi není.

[: Tolik krásnejch holek chodí po světě, já žádnou neměl pro sebe:]
tak si říkám: chlapče, křižák bodne tě, čistej půjdeš do nebe
jó, čistej půjdeš do nebe.

R: Hejtman….

[: Na vozové hradbě stojí Marie, mává na mě zdaleka, :]
křižáci, kdo na ni sáhne, mordyje, ten se pomsty dočeká
jó, ten se pomsty dočeká.

[: Chtěl jsem jí dát pusu tam, co je ten keř, řekla: To se nedělá :]
když mě nezabijou, to mi, holka, věř, budeš moje docela
jó, budeš moje docela.

R: Hejtman…..

[: Už se na nás ženou křižáci smělí, zlaté kříže na krku, :]
jen co uslyšeli, jak jsme zapěli, zpět se ženou v úprku
jó, zpět se ženou v úprku.

V trávě leží klobouk, čípak mohl být, prý kardinála z Anglie
v trávě leží klobouk, čípak mohl být, prý kardinála z Itálie
tam v tý trávě zítra budeme se mít já a moje Marie
jó, ať miluje, kdo žije, jó, ať žije historie!

Já neumím

G C G
Já neumím psát velkou poezii
Emi Hmi C G
daktylský hexametr není můj svět
Emi D
mám jeden starý svetr, v kterém žiji
G Ami D^7
už moc let.

Pan Havlíček, než umřel na souchotě
učil mne velkou českou abecedu
a tak se poflakuju po životě
jak dovedu.

G Ami D^7
R: Světem se poflakuju, tužkou ho obkresluju
G Ami D^7
boty si nepucuju a hřeben nemiluju
G Ami D^7
sám sebe povoluju, sám sebe zakazuju
G Ami D^7
ničeho nelituju, -ju, -ju, -ju ...

Jsem voják, který nemá ani frčku
vojín, co běží vždycky v první řadě
chrání mě jenom úzký kmínek smrčku
v kanonádě.

S četaři absolventy hraju pokra
ale když přijde na lámání chleba
je jejich obuv suchá, moje mokrá
jak je třeba.

G Ami D^7
R: Světem se poflakuju, tužkou ho obkresluju
G Ami D^7
boty si nepucuju a hřeben nemiluju
G Ami D^7
sám sebe povoluju, sám sebe zakazuju
G Ami D^7
ničeho nelituju, -ju, -ju, -ju ...

Jdou po mně, jdou

D G D
Býval jsem chudý jak kostelní myš
F#mi G A
na půdě půdy jsem míval svou skrýš
G D A D
[: pak jednou v létě řek' jsem si: ať
A D
svět fackuje tě, a tak mu to vrať :]

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám
zámek jde lehce a adresu znám
[: zlato jak zlato, dolar či frank
tak jsem šel na to do National Bank :]

D G D
R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou
G A
na každém rohu mají fotku mou
G Hmi A D
kdyby mě chytli, jó, byl by ring
C G A D
tma jako v pytli je v celách Sing-sing.

Ve státě Iowa byl od poldů klid
chudičká vdova mi nabídla byt
[: jó, byla to kráska, já měl peníze
tak začla láska jak z televize :]

Však půl roku nato řekla mi dost
tobě došlo zlato,mně trpělivost
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš
tak jsem na cestě a chudý jak veš :]
R:
Klenotník Smith mi do očí lhal
dvě facky slíz' a vše mi dal
[: a pak jsem vzal nohy na ramena,
ten, kdo nemá vlohy, nic neznamená :]

Teď ve státě Utah žiju spokojen
pípu jsem utáh' a straním se žen
[: jó, kladou mi pasti a do pastí špek
já na ně mastím, jen ať mají vztek :]

R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou
na nočních stolcích mají fotku mou
kdyby mě klofly, jó byl by ring
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Ještě mi scházíš

[:**Ami Ami$^{/G}$ F$^{/C}$**:]

Ami Ami$^{/G}$ F
Ještě se mi o tobě zdá, ještě mi nejsi lhostejná
Ami Ami$^{/G}$ F
ještě mě budí v noci takový zvláštní pocit
Dmi F
ještě si zouvám boty, abych snad neušpinil
D$^{\#}$dim E
náš nový běhoun v síni.

Ami G
R: Ještě mi scházíš, ještě jsem nepřivykl
C C$^{/H}$ Ami
že nepřicházíš, že nepřijdeš
F E
že zvonek nezazvoní, dveře se neotevřou
Ami G C
že prostě jinde s jiným jseš
E F E Ami Ami$^{/G}$ F Ami Ami$^{/G}$ F
ještě mi scházíš, ještě stále mi scházíš.

Ještě je na zrcadle dech, mlhavá stopa po tvých rtech
a v každém koutě jako čert kulhavý skřítek Adalbert
ještě tě piju v kávě a snídám v bílé vece
ještě jsi ve všech věcech.

Ami G
R: Ještě mi scházíš, ještě jsem nepřivykl
C C$^{/H}$ Ami
že nepřicházíš, že nepřijdeš
F E
že zvonek nezazvoní, dveře se neotevřou
Ami G C
že prostě jinde s jiným jseš
E F E Ami Ami$^{/G}$ F Ami Ami$^{/G}$ F
ještě mi scházíš, ještě stále mi scházíš.

Krupobití

E A E A
Jsi krupobití v žitném lánu
E A E A
jsi vodní kalamita v Pákistánu
E A E A
divoké víno uprostřed lesní cesty
C#mi A E
ženská, co přivede mě do neštěstí.

Jsi záludná luna v první čtvrti
nebezpečný odsouzenec v cele smrti
náklaďák řítící se v protisměru
ženská, co přivede mě do maléru.

A E A E
Ref: Jsi moje tajné hříšné snění
F#mi A E
milostné zauzlení.
A E A E
Jsi nebe, na němž mraky rodí se i hynou
F#mi A E
jsi moje teplé místo pod peřinou.

Jsi meloun rozříznutý napůl
jsi noční můra nadržených chlapů
ještěrka naložená v lihu
ženská, co přivede mě do průšvihu.

A E A E
Ref: Jsi moje tajné hříšné snění
F#mi A E
milostné zauzlení.
A E A E
Jsi nebe, na němž mraky rodí se i hynou
F#mi A E
jsi moje teplé místo pod peřinou.

Líbite se mi

Ruce Vám k posteli svážu

půl dne se v pokoji neukážu

vy utonete ve vlastní touze

já potom přijdu a řeknu pouze

[: Líbíte se mi líbíte

líbíte se mi líbíte :]

Jak jsou pevná ta pouta
budu sledovat mlčky od piana z kouta
vy se budete malinko vzpouzet
já napiju se vína a řeknu pouze
líbíte se mi líbíte
líbíte se mi líbíte

Kapky potu vytvoří říčku
stékat budou dolů do dolíčku
stírat budu je dlouze
nad vámi nakloněn řeknu pouze
líbíte se mi líbíte
líbíte se mi líbíte

Až den se nachýlí k noci
působit začnou zlé mé moci
lůžko bude místem temných kouzel
a já noční čaroděj řeknu pouze
líbíte se mi líbíte
líbíte se mi líbíte

Mladičká básnířka

G Hmi Emi Cmi
Mladičká básnířka s korálky nad kotníky
G Hmi Emi Cmi
bouchala na dvířka paláce poetiky
G A Emi
s někým se vyspala, nikomu nedala,láska jako hobby
Cmi Hmi G Hmi Emi Cmi
pak o tom napsala blues na čtyři doby, ho ho hó.

Ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty
své srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti
plná tragiky, plná mystiky, plná spleenu
pak jí to otiskli v jednom magazínu, ho ho hó.

Bývala viděna v malém baru u rozhlasu
od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu
trochu se napila, trochu se opila na účet redaktora
a týden nato byla hvězdou Mikrofóra, ho ho hó.

Pod paží nosila rozepsané rukopisy
ráno se budila vedle záchodové mísy
životem potřísněná, můzou políbená, plná zázraků
a pak ji vyhodili z gymplu a hned nato i z baráku, ho ho hó.

Ve třetím měsíci dostala chuť na jahody
ale básníci-tatíci nepomýšlej' na rozvody
cítila u srdce, jak po ní přešla železná bota
tak o tom napsala sonet, a ten byl ze života.

G Hmi Emi Cmi
*: Ach, mladé básnířky
G Hmi Emi Cmi
vy mladé básnířky
G Hmi Emi Cmi
jó, mladé básnířky

Milionář

C G7 C
U nas v domě řikaji mi Franta Šiška
F C
bo už od pohledu chytry jsem jak liška
Dmi G7 C
a když kery něco nevi nebo když je na co levy
G7 C
tak jde za mnu a ja všecko najdu v knižkách
C Dmi G7 C
cha chá cha cha cha chá
G7 C G7
tak jde za mnu a ja všecko najdu v knižkach.

Raz mi řikal jeden znamy dole v baře
že s tu hlavu moh bych do milionaře
čemu ne řikam si brachu šak ma Železny dost prachu
no a Čechovi se podivaš do tvaře
ha há ha ha ha há no a Čechovi se podivaš do tvaře.

Dostal jsem se mezi partu uchazeču
nikdo nema šajnu jak tam nervy teču
všecko jsem to viděl hněde tak jsem zmačknul ABCD
no a už mně kurva ke stolečku vleču
ha há ha ha ha há no a už mně kurva ke stolečku vleču.

Čech to začal takym malym interviu
co pry robim jestly kuřim a co piju
tak jsem řeknul co jsem řeknul on se evidentne leknul
a už začli blikat světla ve studiu
ha há ha ha ha há a už začli blikat světla ve studiu.

Prvni otazka pry co je ukulele
toš to se přiznám mněl jsem bobky u prdele
tak jsem radši hlavu sklonil
abych všecko tam neskonil
řikam chtěl bych se obratit na přitele
ha há ha ha ha há řikam chtěl bych se obratit na přitele.

Lojza byl podle hlasu celý nevyspaly
asi zase celu šichtu chlastali
bylo slišet jak tam dycha ale třicet vteřin ticha
to je tak když se vam kamarad navali
ha há ha ha ha há to je tak když se vam přitel navali.

Moju staru zatim doma brali mory
lidi ohryzavali televizory
tady nešlo nad čim plesat toš padesat na padesat
ať vim esi sou to ty bulharske hory
ha há ha ha ha há ať vim esi sou to ty bulharske hory.

A už jasně na tym komputeře sviti
buď to je to za A vzacne lučni kviti
nebo za B nastroj strunny tu jde kurňa o koruny
a ja stejně jak na začatku jsem v řiti
ha há ha ha ha há a ja stejně jak na začatku jsem v řiti

Čech tam zatim maval tymi svymi čisli
tak si řikam Franta napij se a mysli
jake tudy saky paky obratiš se na divaky
šak tu za ty prachy zatim enem kysli
ha há ha ha ha há šak tu za ty prachy zatim enem kysli.

Sam jsem byl zvědavy co publikum zvoli
bo aj v obecenstvu možu sedět voly
devadesat procent za B ale to mi přišlo slabe
bo co neni stopro to mně dycky smoli
ha há ha ha ha há bo co neni stopro to mně dycky smoli.

Ještě že sem chlap co z boja neutika
řikam pane Čechu pujdem do rizika
mněl jsem v gaťach nadělano ale Čech zakřičel ano
mate pravdu je to nastroj hudebnika
ha há ha ha ha há mněl jsem pravdu byl to nastroj hudebnika.

Lidi tleskali bo uspěch to byl plny
radosti zrobili dvě mexicke vlny
a ja co mam srdce skromne jako včeci z Dolni Lomne
jsem byl spokojeny bo jsem ukol splnil
ha há ha ha ha há jsem byl spokojeny bo jsem ukol splnil.

Pane Čechu nerad přetahnul bych strunu
končim hru a beru tisicikorunu
Čech se jenom chytnul stolu oboči mu spadlo dolu
no a už se modry ku podlaze sunul
ha há ha ha ha há no a už se modry ku podlaze sunul.

Prvni třidu do Ostravy InterCity
v jidelňaku celu cestu valim kyty
a ta stovka co mi zbude to je přispěvek na chude
bo Ostrava je region razovity
a ta stovka co mi zbude to je přispěvek na chude
bo Ostrava je region razovity.

Moje malá válka

Ami Hmi^{75-} E^{7} Ami
Do klopy jsem si vetkl rekrutské třepetálky
Hmi^{75-} Cmaj^{7} H^{7} Bmaj^{7}
a odcházím dnes večer do svojí malé války
Fmaj^{7} E^{7} Ami Fmaj^{7}
ne, není vyhlášena patentem císařpána
Cmaj^{7} Hmi^{7} Dmi^{7} E^{7}
jen ustoupit už nelze, jen ustoupit už nelze
Ami F E^{7} Ami
jen ustoupit už nelze, když padne první rána.

Tamboři mého srdce do oslích kůží bijí
a ve mně šikují se korouhve kompanií
já, pacifista lásky a věčný mírotvorce
kreslím teď lebku s hnáty, kreslím teď lebku s hnáty
kreslím teď lebku s hnáty pastelkou na praporce.

Velice moc se bojím, držte mi, prosím, palce
poteče hodně krve v té mojí malé válce
vzpomeňte na mě v dobrém, až přijdou zprávy z fronty
já prostě odcházím jen, já prostě odcházím jen
já prostě odcházím jen bránit své horizonty.

Bránit svůj kousek země, čtvrt čtverečního metru
víc místa nezabírám v botách, čapce a svetru
berou mi moje, moje, a proto dneska večer
jdu do své malé války, jdu do své malé války
odcházím do své války, jdu proti mečům s mečem.

Možná, že se mýlím

F9 C F9

C F9 C F9
Mám rozestláno na posteli pro hosty, zuby si čistím cizím zubním kartáčkem
C Emi F Dmi G
já, snůška zděděných vlastností a obyvatel planety Zem
Dmi F C Dmi F
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,jsem tady na světě na krátký víkend
C F9 C F9
na cestovní pas.

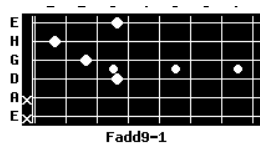
Pan farář nabízel mi věčný život, říkal musíš, chlapče přece v něco věřit
a já si dal nalačno jedno pivo a spatřil anděly, jimž pelichá peří
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas, jsem tady na světě
dokud nevyprší můj čas.

C F C F C
*: Možná, že se mýlím, možná se mýlím
Emi F C
snad mi to dojde léty, snad mi to dojde léty
F C F C
mám na to jenom chvíli, dojít od startu k cíli
Emi F C F9 C F9
a tak si zpívám, a tak se dívám, a tak si dávám do trumpety.

Jsou prý věci mezi nebem a zemí, já o nich nevím a možná měl bych vědět
já nikdy nikomu jak Ježíš nohy nemyl, já nechtěl nikdy na trůnu sedět
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas, jsem tady na světě
dokud nevyprší můj čas.

Vy, náčelníci dobrých mravů, líbezní darmopilové a marnojedky
proutkaři pohlaví a aranžéři davů, vy jste mi nebyli na svatbě za svědky
bláznivá Markéta, ta mi svědčila, že kdo vchází do světa
jako bys' vypustil motýla.
*:

V pokoji, kde jsem včera spal, vypnuli topení a topila krása
měli jsme na sobě jen flaušový šál a já jsem křičel, že láska je zásah
bláznivá Markéta ať nám zapěje, že až sejdem ze světa, čáry máry fuk
nic se neděje, nic se neděje, nic se neděje ...

Fadd9-1

Osmá barva duhy

Ami Dmi Ami Dmi
Chladná jsou dubnová rána
Ami Dmi C E7
ze slunce je vidět jenom kousek
Ami Dmi Ami Dmi
ve flašce od Cinzana
Ami G Ami
úhoři, úhoři třou se.

Dmi Ami F Dmi E7
R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami
Dmi Ami E7 Ami
zůstali jsme sami - já a já.

Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy
Dmi E7 Ami E7
černá je barva, kterou mám teď nejraději.

Jó, je to bída, je to bída, hledal jsem ostrov jménem Atlantida
Dmi E7 Ami
a našel vody, vody, vody, vody, vody habaděj.

Kdyby měl někdo z vás zájem
uděláme velikánský mejdan
projdeme tam a zpět rájem
a svatý Petr bude náš strejda.

R:

Pod okny řve někdo: kémo
každý správný folkáč nosí vousy
já umím jen písničky v E moll
a prsty jsem si až do masa zbrousil, protože.

R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami
zůstali jsme sami - já a vy.

Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy
černá je barva, kterou mám teď nejraději
jó, je to bída, je to bída, hledáme ostrov jménem Atlantida
a nacházíme vody, vody, vody, vody, vody, vody
vody, vody, vody, vody, vody, vody
vody, vody, vody, vody, vody, vody habaděj.

Ostravo, Ostravo

Dmi A7
Ostravo, Ostravo
Dmi A7
město mezi městy, hořké moje štěstí.

Dmi A7
Ostravo, Ostravo
Dmi
černá hvězdo nad hlavou.

C F
Pán Bůh rozdal jiným městům všecku krásu
B A7
parníky na řekách a dámy všité do atlasu.

Dmi A7
Ostravo - srdce rudé
Dmi A7 Dmi
zpečetěný osude.

Dmi A7
Ostravo, Ostravo
Dmi A7
kde jsem oči nechal, když jsem k tobě spěchal.

Dmi A7
Ostravo, Ostravo
Dmi
černá hvězdo nad hlavou.

C F
Ať mě moje nohy nesly, kam mě nesly
B A7
ptáci na obloze jenom jednu cestu kreslí.

Dmi A7
Ostravo - srdce rudé
Dmi A7 Dmi
zpečetěný osude.

Ostravská častuška

C **G**
Soudruh Gottwald na Ostravsko pismo dluhe napsal
C
že prej u nas cely revir pětiletku zaspal.

G
R1: Ja, ja, ja, zaspali sme, ale vstaněm zase
C
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.

Uhla malo pro fabriky, pro socializmus
to by nas moh' chachar Truman přes pazury píznut.

R2: Ja, ja, ja, bylo malo, ale budě zase
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.

Ve straně a v ROHu u nas malo se starali
aby všudě jako Miska haviře rubali.

R3: Ja, ja, ja, něrubali, rubať budum zase
tak, jak slavni komsomolci rubum na Donbase.

Svazaci na šachtach enem se podřimovali
někdy aji zazpivali, ale něrubali.

R3: Ja, ja, ja, něrubali, rubať budum zase
tak, jak slavni komsomolci rubum na Donbase

Aby sme se špendličkami v uhlu něhrabali
kombajny a nakladače pošle soudruh Stalin.

R4: Ja, ja, ja, ukolu dosť plniť buděm zase
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.

Absence je u nas velka, aji fluktuace
bulači se rozmnožili, něvoni jim prace.

R5: Ja, ja, ja, něvoněla, voněť budě zase
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.

Uřady a kancelaře z cele republiky
na Ostravsko posilaju nove brigadníky.

R6: Ja, ja, ja, haviřu dost u nas budě zase
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.

Pavilon č. 5

Emi H^7 Emi G D^{7}G H^7 Emi H^7 Emi
R: Cha cha cha ...

Emi Ami Emi Ami Emi H
Dostal jsem papíry na hlavu, žiju v ústavu, kde se léčí rozum
Emi Ami Emi Ami Emi H Emi
dělám si, co se mi zalíbí, mám pevné alibi, lékařskou diagnózu.
G D
V erárním pyžamu, co sahá na kotníky
G A^7
denně pět oxazepamů a čtyři skotský střiky
Ami^7 H^7 Emi
na zahradě okopávám len a nemůžu ven.

Emi H
Včera jsem měl kázání v Betlémské kapli
Emi H
nadával jsem na pány, nežli mě chňapli
G D
zapálili hranici u mojí postele
G H
na naší světnici bývá často vesele
Emi H Emi H Emi H Emi H Emi
pavilon číslo pět, pavilon číslo pět, to je můj celej svět.
R:
V neděli disciplína poleví, přichází návštěvy ve vší slávě
příbuzní hledí na mě zkoumavě, zda mám máslo na hlavě
anebo máslo v hlavě.
A já v erárním pyžamu, co sahá na kotníky
dostanu štangli salámu a tři krabičky Viki
a jsem velice spokojen, že s nima nemusím ven.
Zalezu na klozet, mušle je trůnem
a jsem od A do Z Giordanem Brunem
netřeba odvolat vyřčené názory
v nejhorším sestra zavolá nějaký doktory
a dají mi meprobamat, dají mi meprobamat, dají mi meprobamat.
R:
Devět - to je čas velké vizity, stojím jak přibitý u pelesti
primář nás vesele pozdraví, poptá se na zdraví a přeje hodně štěstí.
A já v erárním pyžamu, co sahá na kotníky
do kávy si nalámu tři rohlíky
a z okna koukám se ven a někdy taky pleju len.
Když si chci spravit náladu, neb' je mi nevrlo
rozložím svoji armádu u města Waterloo
a lumpa Anglána zničí má dělostřelba
bitva je vyhrána, ať žije ostrov Elba
ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba.
R:
Dostal jsem papíry na hlavu, žiju v ústavu, kde se léčí rozum
dělám si, co se mi zalíbí, mám alibi, dementní diagnózu.

Peterburg

Ami **F** **E** **Ami**
Když se snáší noc na střechy Peterburgu padá na mě žal
F **E** **Ami**
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba kterou jsem mu dal

C **Dmi** **E**
R: [:Lásku moji kníže Igor si bere
F **D#dim** **H7** **E**
nad sklenkou vodky hraju si s revolverem
Ami **F** **E** **Ami**
havran usedá na střechy Petěrburgu čert aby to spral:]

Ami **F** **E** **Ami**
Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků
F **E** **Ami**
moje duše širošírá stepi máš na kahánku

C **Dmi** **E**
R: [:Mému žalu na světě není rovno
F **D#dim** **H7** **E**
vy jste tím vinna Naděždo Ivanovno
Ami **F** **E** **Ami**
vy jste tím vinna až mě zítra najdou s dírou ve spánku:]

Podzemní prameny

A **C#mi**
Na obličej slunce kreslilo mi milióny teček
Hmi **E7**
řeka teče mezi stromy, mezi stromy řeka teče
A **C#mi**
a já chodím, bloudím jako tichá řeka mezi lidmi všemi
G **E7**
hledím k zemi, co mne čeká, co mne asi čeká v zemi.

A **C#mi**
R: Podzemní prameny, potoky neznámé
Hmi **E7**
slova jsou znamení, významy neznáme
A **C#mi**
hledáme kořeny, nic o nich nevíme
G **E7** **A**
bloudíme v podzemí, podzemím bloudíme marně a přece.

Kterápak to byla z těch mých lásek, která zlomila mě
kdo mi rámě podá zase, kdo mi zase podá rámě
stojím před výlohou, vidím jen svůj obrys skleněný a matný
nejsem dobrý, nejsem špatný, já jsem dobrý a i špatný.

R:

3.=1.

A
*: Podzemní prameny ...

Proutníci kluci

Emi Ami H^7 Emi Ami H^7
Proutníci kluci jdou na věc úplně jinak
Emi Ami H^7 Emi Ami H^7
v hlavě pod kapucí jim tiká časovaná mina
Emi Ami H^7
nejprve řeknou něco ze života
Emi Ami H^7
pak citát z Voltaira či Diderota
C H^7
když tohle holce hlavu nezamotá -
Emi Ami H^7
její vina.

Proutníci kluci zásadně nepijou pivo
ctí evoluci a vědí, že všechno chce svůj vývoj
tak žádné hopem-skokem do náruče
nejdřív si poslechnem, jak srdce tluče
vám teda tluče, že by člověk skučel
slečno Ivo.

Emi Ami H^7 Emi Ami H^7
R: Iva, Iveta, Marie, Alžběta, Dáša
Emi Ami H^7 Emi Ami H^7
Ája, Alice, Alena, Blažena, Máša
Emi Ami H^7 Emi Ami H^7
Ida, Irena, Lysistrata, Renata.

Proutníci kluci vědí, kdy a co se říci má
trucy-truc-trucy, proč jste ke mně taková zlá
to by mě teda vážně moc mrzelo
kdybyste si myslela, že jde mi jen o tělo
jsem hrozně sám a je mi neveselo
buďte má.

Proutníci kluci mluví hlasem o oktávu níž
nezlobte se, kruci, ale já si s dovolením sednu blíž
do mého srdce zabodla se dýka
co kdybychom si teda začli tykat
mám doma super desku od Mišíka
já jsem Jura.

R:

Sarajevo

Emi **Ami$^{/F\#}$**
Přes haličské pláně vane vítr zlý
H^{7} **Emi**
to málo, co jsme měli, nám vody sebraly
Ami$^{/F\#}$
jako tažní ptáci, jako rorýsi
H^{7} **Emi**
letíme nad zemí, dva modré dopisy.

Emi **Ami**
R: Ještě hoří oheň a praská dřevo
D$^{7/F\#}$ **G** **H^{7}**
ale už je čas jít spát
Emi **Ami**
tamhle za kopcem je Sarajevo
H^{7} **Emi**
tam budeme se zítra ráno brát.

Farář v kostele nás sváže navěky
věnec tamaryšku pak hodí do řeky
voda popluje zpátky do moře
my dva tady dole a nebe nahoře.

R:

Postavím ti dům z bílého kamení
dubovými prkny on bude roubený
aby každý věděl, že jsem tě měl rád
postavím ho pevný, navěky bude stát.

R: Ještě hoří oheň a praská dřevo
ale už je čas jít spát
tamhle za kopcem je Sarajevo
tam zítra budeme se, lásko, brát ...

Spatřil jsem kometu

Ami
Spatřil jsem kometu, oblohou letěla

chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela
Dmi **G7**
zmizela jako laň u lesa v remízku
C **E7**
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem
až příště přiletí, my už tu nebudem
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami **Dmi**
R: O vodě, o trávě, o lese
G7 **C**
smrti, se kterou smířit nejde se
Ami **Dmi**
lásce, o zradě, o světě
E **E7** **Ami**
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny
pan Kepler rozepsal nebeské zákony
hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody
že jenom z člověka člověk se narodí
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.
R: Na na na ...
Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat
marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese
smrti, se kterou smířit nejde se
lásce, o zradě, o světě
bude to písnička o nás a kometě ...

Starý muž

G Hmi Emi
Až budu starým mužem, budu staré knihy číst
C D
a mladé víno lisovat
G Hmi Emi
až budu starým mužem, budu si konečně jist
C D
tím, koho chci milovat
G Hmi
koupím si pergamen a štětec a tuš
Emi D
a jako čínský mudrc sednu na břeh řeky
G Hmi Emi C D G Hmi Emi C D
a budu starý muž, starý muž.

Až budu starým mužem, pořídím si starý byt
a jedno staré rádio
až budu starým mužem, budu svoje místo mít
u okna kavárny Avion
koupím si pergamen, štětec a tuš
a budu pozorovat lidi, kam jdou asi
a budu starý muž, a budu starý muž.

C $C^{/H}$ Ami $C^{/H}$ C $C^{/H}$ Ami $C^{/H}$ C $C/^{H}$ Ami $C^{/H}$ C $C^{/H}$ D

R: Na na na ...

Až budu starým mužem, budu černý oblek mít
a šedou vázanku
až budu starým mužem, budu místo vody pít
lahodné víno ze džbánku
koupím si pergamen, štětec a tuš
a budu mlčet, jako mlčí ti, kdo vědí už
starý muž, starý muž.

Svlíkni si košilku

Ami Dmi Ami E Ami

Ami Dmi Ami E Ami
Svlíkni si košilku, lásko moje
C G C E^7
do rána bílého daleko je
F C Ddim E^7
[: do rána daleko, k srdci kousek
Ami Dmi Ami E Ami
krásné je, když lidi milujou se. :]

Včeras' mi utekla, dnes jsi tady
jako já žádnej tě nepohladí
[: na vodě, voděnce tajou ledy
co když jsme teď spolu naposledy. :]

Svlíkni si košilku z porculánu
krásnější nežli ty nedostanu
[: červánky na nebi, rudá krvi
budeš má prvá a já tvůj prvý. :]

Ami Dmi Ami E Ami

Šnečí blues

G C7 G D7 G C G D7
Jednou jeden šnek šíleně se lek'
G G7 C Cmi
nikdo už dnes neví, z čeho se tak zjevil
G C7D7G D7
že se dal hned na útěk.

Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu
z ulity pára, ohnivá čára
měl cihlu na plynu.

Ale v jedné zatáčce, tam v mechu u svlačce
udělal šnek chybu, nevyhnul se hřibu
nevyhnul se bouračce.

Hned seběhl se celý les a dali šneka pod pařez
tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul
tak leží ještě dnes.

A kdyby použil vůz anebo autobus
[: nebylo by nutné zpívat tohle smutné
smutné šnečí blues :]

V jednym dumku

C G
V jednym dumku na Zarubku
G7 C
mjal raz chlopek švarnu robku
G G7 C
a ta robka teho chlopka rada nemjala.
G
Bo ten jeji chlopek dobrotisko byl
G7 C
on tej svoji robce všicko porobil
G
čepani ji pomyl, bravku dával žrat
G7 C
děcka musel kolibat.

Robil všecko, choval děcko
taky to byl dobrotisko
ale robka toho chlopka rada nemjala.
Štvero novych šatu, štvero střevice
do kostela nešla, enem k muzice
same šminkovani, sama parada
chlopka nemjala rada.

A chlopisku - dobrotisku
slze kanu po fusisku
jak to vidí, jak to slyší, jaka robka je.
Dožralo to chlopka, že tak hlupy byl
do hospody zašel, vyplatu přepil
a jak domu přišel, řval, jak hrom by bil
a tu svoju robku zbil.

Včil ma robka rada chlopka
jak on píská, ona hopka
Hanysku sem, Hanysku tam, ja tě rada mam.
Věřte mi, luďkové, že to tak ma byť
raz za čas třa robce kožuch vyprášiť
a pak je hodna tak jako ovečka
a ma rada chlopečka.

Zatanči

Emi G D Emi
Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči
G D Emi
zatanči a vetkni nůž do mých zad
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Emi G D Emi
R: Zatanči, jako se okolo ohně tančí
G D Emi
zatanči jako na vodě loď
G D Emi
zatanči jako to slunce mezi pomeranči
G D Emi
zatanči, a pak ke mně pojď.

Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa
polož dlaň nestoudně na moji hruď
obejmi, má milá, obejmi moje bedra
obejmi je pevně a mojí buď.

R:

Nový den než začne, má milá, nežli začne
nový den než začne, nasyť můj hlad
zatanči, má milá, pro moje oči lačné
zatanči a já budu ti hrát.

R:
R:

Zatímco se koupeš

Ami C
Zatímco se koupeš, umýváš si záda
F G7 C
na největší loupež ve mně se střádá
Fdim Ami
tak, jako se dáváš vodě
D#dim G7
vezmu si tě já, já - zloděj.

Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu
piju druhou kávu a kouřím třetí spartu
a za velmi tenkou stěnou
slyším, jak se mydlíš pěnou.

C F C
R: Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče
Dmi F C
chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče
Dmi F C
cigareta hasne, káva stydne, krev se pění
Dmi F C
bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.

Zatímco se koupeš, umýváš si záda
svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá
a až budeš stát na prahu
všechny peníze dal bych za odvahu.

R:
Dmi G7 C Dmi G7 C
+ zatímco se koupeš, zatímco se koupeš ...

Zítra ráno v pět

Ami C$^{/H}$ C
Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví
F G^{7} C C$^{/H}$ Ami
ještě si naposled dám vodku na zdraví
Dmi G^{7} C C$^{/H}$ Ami
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe
Dmi E^{7} Ami C$^{/H}$ C A^{7} Dmi G C C$^{/H}$ Ami
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe
Dmi E^{7} Ami
a pak vzpomenu si na tebe.

Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

Až zítra ráno v pět poručík řekne:"Pal!"
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi
že tě, lásko, nechávám, na zemi.

Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij
na mě nezapomeň a žij ...